

Jag är en svensk muslimsk kvinna som har reflekterat över det program som sändes igår den 16 maj 2012 på SVT. Som vanligt i Uppdrag Granskning gjordes det dramatiska avslöjanden. Den här gången var det Islam som var under fokus. Två kvinnor, den ena troende och den andra som att ha av sagt sig sin muslimska tro, klädde ut sig i ansiktsslöjor och begav sig till ett antal imamer för äktenskapsrådgivning.

De fyra frågorna som reportrarna ställde till Imamerna var följande:

Har en man rätt att slå sin fru?

Får kvinnan anmäla till polisen om hon blir slagen?

Har en man rätt att gifta sig med flera?

Måste kvinnan ha sexuellt umgänge med mannen?

Följande bör klargöras när vi pratar om ett äktenskap:

När man som muslim bor i Sverige finns det olika vägar att gå vad gäller äktenskapet, man kan välja att gifta sig borgerligt eller att ha en privat ceremoni, vilket går till så att en Imam och två vittnen är närvarande och attesterar. Detta räknas inte som ett äktenskap enligt svensk lag. Den svenska lagen förbjuder inte att två personer har en relation, ceremoni eller ej. Man kan även gifta sig både enligt lagen och enligt muslimska ordningsregler.

En muslim har full rätt att välja att inte gifta sig. Det islamiska giftemålet är ett kontrakt mellan två parter. Reglerna är klara och tydliga. Bland annat har kvinnan rätt att bli försörjd, den av parterna som vill ha barn har rätt till det, båda makar ska se till att de själsmässigt och kroppsligt tillfredställer den andre, en man har rätt att skaffa sig upp till fyra fruar om han har möjlighet att försörja dem och behandla dem lika. Har man gått in i ett islamiskt äktenskap har man godkänt dessa punkter. Om en muslim har några invändningar kan villkor stipuleras i kontraktet. Exempel på detta är att mannen inte får ta en andra fru, eller att paret inte ska flytta från deras hemstad. Dessa möjligheter finns och har funnits sedan Islams begynnelse.

Vad gäller äktenskap som sker under tvång eller påtryckningar, så är de inte giltiga enligt Islam. Om det framkommer att brud eller brudgum blivit tvingade att ingå ett äktenskap, löses detta upp och gills därför ej om någon utav parterna inte godkänner det. Det finns således inga tvångsäktenskap inom Islam, det finns villkor för giftemålet som är flexibla enligt vad parterna kommer överens om och stipulerar.

Så nu håller vi i minnet att muslimer som väljer att gifta sig islamiskt har gått med på att följa de islamiska reglerna. I Islam ska man även följa lagarna i landet där man bor. Så hur går detta ihop?

Har en man rätt att slå sin fru?

Inom Islam har kvinnan och likaså mannen sina rättigheter och skyldigheter. De är jämställda, lika värda, men ej jämnliska. Islam erkänner att det finns skillnader mellan män och kvinnor, något som vi i västvärlden många gånger blundar för.

Inom ett islamiskt äktenskapskontrakt har mannen rätt att tillrättavisa sin fru då hon överskrivit äktenskapets regler. Detta sker genom tre steg, en muntlig tillsägelse, att vägra dela sovplats med henne och, om övrigt ej löser problemet mellan dem, ett lätt slag som motsvarar vad vi såg i inslaget med en av imamerna där han slår löst med en penna mot sin arm. Detta får ej vara hårt, får naturligtvis inte lämna några märken, och får inte ske mot känsliga kroppsdelar som till exempel ansiktet. Detta skulle knappast räknas som misshandel enligt svensk lag. Att slå hårdare, att skada och så vidare, eller att skippa de två stegen som

kommer före och att gå vidare med en bestraffning då problemet lösts är förbjudet enligt Islam.

Så slutsatsen är att en man inte har rätt att slå sin fru, men har rätt att enligt strikta hänvisningar lätt tillrättavisa henne, om inget annat skulle fungera då kontraktets punkter ej uppfyllts. Detta är en regel som kvinnan och mannen genom att ingå äktenskapet har gått med på att följa.

Får kvinnan anmäla till polisen om hon blir slagen?

Svaret är absolut. Om mannen som kvinnan beskriver i reportaget har slått kvinnan så har hon full rättighet att anmäla detta. Han har dessutom slått så hårt att det lämnat blåmärken. Detta är strikt förbjudet enligt Islam. Det är upp till kvinnan själv om hon vill välja att förlåta eller att anmäla detta. Islam påverkar inte i någon riktning i denna fråga, utan lämnar det öppet för kvinnan att välja. Om kvinnan blir missbehandlad inom det islamiska äktenskapet har hon rätt att begära skilsmässa utan att mannen måste godkänna detta. Denna rättighet gäller även om en kvinna avskyr sin man, om hon inte attraheras av honom eller känner att hon kan leva med honom. Antingen kan hon välja att stå ut med honom, eller att skiljas. Samma gäller för en man som inte trivs med sin fru. Frivillighet kännetecknar hela den Islamiska religionen, och så även äktenskapet. Det finns inget tvång i religionen, vad vi hör om är istället kulturella avvikelser som inte har något stöd i Islam, och som Islam tar starkt avstånd ifrån.

Har en man rätt att gifta om sig?

Ja, om det inte stipulerats i äktenskapsförordet att mannen inte ska ges den rättigheten så har mannen rätt att gifta sig med upp till fyra fruar, om han kan behandla dem lika båda finansiellt och själsmässigt. Detta är dock något som i praktiken är mycket svårt att genomföra på ett korrekt sätt.

Vi i Sverige har en nedsättande syn på månggifte, men samtidigt finns det en dubbelmoral. Det förekommer många sk. öppna förhållanden och det finns ”polys” som lever med flera partners samtidigt. Det finns även de som bestämt med varandra att i deras förhållande får mannen men inte kvinnan, eller tvärtom, ta en annan partner. Månggifte är förbjudet enligt svensk lag. Månggifte är också omöjligt då bara ett giftemål per person registreras. Däremot är det inte olagligt att ha så många flickvänner och pojkvänner som man vill. Det är inte olagligt att få barn med olika personer, och inte olagligt att få barn med ”fader okänd”. Ett islamiskt äktenskap är ett utbytande av ord, ett muntligt kontrakt som ej gäller enligt svensk lagstiftning. På detta sätt kan en muslimsk man ha en fru enligt lagen och en eller flera andra enligt islamisk rätt, precis som en annan man kan ha en fru och en eller flera flickvänner, flirtar eller kalla dem vad du vill. Dessa två scenarion är ej straffbara. Skillnaden är att i Islam finns det strikta regler vad gäller antal, och strikta regler gällande behandlingen.

Måste kvinnan ha sexuellt umgänge med mannen?

Enligt Islam så måste hon ha det i den omfattning som mannen behöver, precis som mannen måste tillfredställa kvinnan i den omfattning som hon behöver. Kraven är att detta inte ska ske på ett sätt som skadar den andra parten. Därför är undantagen sjukdom och menstruation. Vi håller i minnet att den partner som ej är nöjd, som inte klarar att leva tillsammans med sin make/maka, eller som blir felbehandlad har rätt att begära skilsmässa. Summa summarum är att ingen kvinna, och ingen man för den delen, i Islam tvingas till att ha sexuellt umgänge mot sin vilja. Samma gäller svensk lagstiftning, där man kan dömas för våldtäkt då man tvingat sig på en kvinna (eller man), men inte om denna gav sitt samtycke till akten.

Något som vi slås av om vi beaktar föregående diskussion, är hur de islamiska reglerna och den svenska lagstiftningen går hand i hand. Vi har en förmåga att belysa de skillnader som finns, men vi tänker inte på att likheterna egentligen är slående. Det finns inga hinder för muslimer att leva ett liv enligt islamiska förordningar i Sverige. Troende muslimer anpassar sig bra, och har stora krav på sig att leva ett rättfärdigt liv, samt kraven att följa lagar och regler i landet de lever i. Ingenting i de fyra frågeställningarna som reportrarna i reportaget ställde skär sig med den svenska lagstiftningen.

Det är inte olagligt:

Att utdela ett mycket lätt slag mot en kvinna på en icke-känslig del då kvinnan samtyckt till detta.

Att en misshandlad kvinna själv väljer om hon vill anmäla våldet från sin make eller ej.

Att en gift man skaffar sig en-tre partners utanför äktenskapet, och får barn med dessa.

Att en man eller kvinna gör upp ett privat kontrakt som innebär att de har rättigheter att på ett icke-skadligt sätt söka tillfredställelse från varandra även då andra parten nekar.

De ovannämnda punkterna räknas inte som fall av misshandel, våldtäkt eller månggifte, även om de må vara kontroversiella om man ser till rådande åsikter i samhället.

Slutsatsen är att det vi borde fokusera på inte är hur muslimer lever bland de själva enligt islams regler, då det inte finns någonting som motsäger sig den svenska lagen. Fokus borde istället vara på följande:

- Att bekämpa våld
- Att bekämpa tvångsäktenskap
- Att bekämpa tvång att bekänna sig till en religion
- Att göra det lättare för människor och speciellt kvinnor som i allmänhet är mer utsatta, att få hjälp och stöd att kräva sina rättigheter

Det finns mycket hjälp för misshandlade kvinnor att få i Sverige. Men det finns tyvärr en oro från muslimska kvinnor som blir illa behandlade att söka denna hjälp, eftersom de känner sig ifrågasatta pga religionen och de regler man lever efter enligt Islam. Därför borde organisationer utbilda sig i vad islamsk äktenskapsrätt innebär, vad som är en kvinnas rättigheter som dotter, fru och mor. Imamerna är Islams ansikte utåt, de borde stå för sina åsikter och ta sig tid att förklara för gemene man och bekämpa de missförstånd som råder. De islamiska organisationer som jobbar i olika delar av Sverige bör arbeta mer för kvinnornas lika värde, och erbjuda hjälp för de utsatta och en möjlighet att ta sig ifrån det kulturella våldet och tvånget som finns hos en del med muslimsk bakgrund. De islamiska samfundet kan göra detta utan att behöva kompensera med sina värderingar, eftersom den sanna islamiska ordningen kan existera i samklang med den svenska förordningen.

M. J. Svensson